

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

Journal of

Journal of

891.99
Q-28

13 NOV 2011

Վ. ՏԱՐԱՆՈՒ

213

ՎԱՅՐԻ ՎԱՐԻՆԵՐ

Ведикян
Тракторице

ԲԱԳԻԻ

ՓԵՏՐՎԱՐԵԱՆ ԳԵՐԵԶՄԱՆՆԵՐԻՆ

ՎԱՌՆԱ

ՏՊԱՐԱՆ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ, ՕՆՆԻԿ ԲԱՐՍԵՂՆԱՆԻ

1905

891.99

9-28

Վ.ՏԱՐԱՆՈՒԻ

891.99 | 21906-59

9-28 | Գարգիս Արամ
Ջրայրի Ջրարդեյր

1111	1183	4/180	

ԼԱՅՐԻ ՎԱՐԴԵՐ

ԲԱԳԻԻ

ԵՏՐՎԱՐԵԱՆ ԳԵՐԵԶՄԱՆՆԵՐԻՆ

ՎԱՌՆԱ

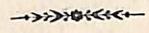
ՏՊԱՐԱՆ ԱՐԵՒԵԼԵԱՆ, ՕՆՆԻԿ ԲԱՐՍԵՂԵԱՆԻ

1905

16 JUL 2013

48729

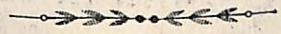
ՂԱՐԱԲԱՂԻ ԻԳԻՏ ԲԱԶԷՔ

Ղարաբաղի իգիդ բազէք
 Ճէռ սարերիցդ մեզ թըռէք,
 Ղարաբաղի թուխ թուխ բազէք
 Շուտ խմտատի մեզ հասէք:

Աղուէսն ու գէլ մեծ ջարդ տըւին
 Մեր անպաշտպան դառներին,
 Աղուէսն ու գէլ զուրում բերին
 Հայի մալին ու մուլքին:

Ղարաբաղի հայ բազէներ,
 Մեցէ՛ք սարե՛ր ու ձորեր
 Մեզի թըռէք, որ մեր խըմբեր
 Քըշէք շիտակ դուշմաններ:

21906-59

Բ. Ս.

ՍՈՒԳՆ ՈՒ ԾԻՎԱՆ

Սուգն ու շիվան չորս դին բըռնել

Սի՛րա բերէք որ դիմանայ,

Ուսգն ու շիվան երկինք հասել

Հա՛յ գըռէք որ դիմանայ:

Հայո՛ց սարեր, ժէռո՛տ սարեր,

Ժէռ թեւերըդ փոխ տըւէք,

Հայո՛ց սարեր, ամպո՛տ սարեր

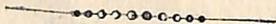
Շանթ ու կայծակ մեզ տըւէք:

Մեր քուրւըտիքն ու աղբըրտիք

Նամա՛րա գուշմանն է զարկել,

Հայո՛ց սարեր, կըռնակ կացէք

Տըղերք համբայեն ընկել...

Ն Ա Խ Ե Ր Գ Ա Ն Ք

Ծովացա՛ծ Սուգի այս սե՛ւ օտերում.

Պոռնըկորդի՛ է ամէ՛ն Հայ անհաս,

Ո՛վ վրէժխընդիւր լինել չի՛ երդում

Վիճակին առաջ Ազգին յուսահաս,

Ո՛վ խոհեմութիւն է դեռ բարբանջում,

Ո՛վ մեղադրում Յեղափոխութեան,

Եւ ո՛վ կուրծֆ-կուրծֆի դեռ չի պահանջում

Արդար իրաւունքն Հայ Անկախութեան:

Великая
Магорице

ՀԱՅ ԵՐԳՉԻՆ

Էլ մի՛ երգիր, սիրոյ երգեր, հա՛յ երգիչ,
Մեր ձորերում վարդ ու բլլբուլ չը մընաց,
Քո երգերն է՛լ մեզ համար չեն բորբոքիչ՝
Արնո՛տ երկրում երիտասարդ չը մընաց:

Էլ մի՛ երգիր սուգի երգեր, հա՛յ երգիչ •
Մեր աչքերում է՛լ արտասուք չը մընաց,
Քո երգերն է՛լ մեզ համար չեն ամբիչ՝
Մեր քայլին տակ անթաղ գետին չը մընաց:

Սէրն ու թաղտը խաղաղ կեանքին են յարմար,
Մենք սի՛րա շունինք, մենք տո՛ւն շունինք, հա՛յ երգիչ,
Սուգն էլ նորան՝ ո՛վ ապրելու է երկար,
Ողջ Ազգին մահ է ըսպառնում, հա՛յ երգիչ:

Արո՛ւն քըսիր սիրոյ, սուգի լարերին,
Արո՛ւն կուզենք, կարմի՛ր արո՛ւն, հա՛յ երգիչ •
Արնտ երգը մեր ածխացած սըրտերին
Լինելու է և բալասան և փրկիչ:

Ու գեղից-գեղ, քաղքից-քաղաք ման գալով
Արնո՛տ երգեր հիւսիւր ճամբից քո անցած,
Երկիրն անցիր — «Զարնել-զարկւել» — երգելով,
Որովհետեւ լոկ դա՛ բաժին մեզ մընաց:

ՄԵԾ ՄԵԾ ՀԱԻՔԵՐ

Մե՛ծ մե՛ծ հաւքեր սեւ քարվանդով
 Մեր սարերով անց կացան,
 Եարաք էս խիտ բուք-բարանով
 Էդ հաւքերը ո՛ւր կերթան:

Մե՛ւ սե՛ւ հաւքեր մենձ քարվանդով
 Սարե՛ր, դէպ ի վե՛ր կերթան,
 Ա՛խ, էտ հաւքեր արնի հոտով
 Դէպ ի կասպից ծով կերթան:

Խումբ խումբ հաւքեր արնո՛տ կըտցով
 Մեր սարերը ետ դարձան,
 Մեր աղբըրտանց սե՛լ արունով
 Հաւք ու գազան կըշտացան:

Սըգւո՛ր սարեր, դարդո՛տ սարեր,
 Խաբար տըէք Աստրժուն,
 Հայո՛ց սարեր, եթո՛ւմ սարեր
 Գանգատ արէք Աստրժուն:

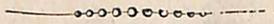
ՍԱՐ ՍԱՐ ՑԱԻԵՐ

Սա՛ր սա՛ր ցաւեր. ծո՛ւլ ծո՛ւլ արուն
 Եարաք էս ի՞նչ օրեր են,
 Խաչազաչտն էլ դուշման հայուն,
 Եարաք էս ի՞նչ դարեր են:

Է՛լ աշխարհքում, վուճ աշխարհքում
 Հաւատ, օրէնք չը մընաց,
 Է՛լ աշխարհքում, լիրբ աշխարհքում
 Բարի ու չար չը մընաց:

Հա՛յ աղբըրտի՛ք, կուռ կըռան տանք,
 Է՛լ խըղճմըտանք չը մընաց.
 Պէլեր դառնանք, օձեր դառնանք,
 Է՛լ ուրիշ ճար չը մընաց:

ՂՕՆԱԽՆԵՐԸ

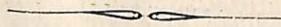

Ղօնախնները ծո՛ղ արնի մէջ
 Միպտակ սիպտակ լողկըցան,
 Ղօնախնները ալաֆին մէջ
 Արնոտ արնոտ փուլ եկան:

Նամա՛րտ դուշման, ա՛խ, լի՛րբ դուշման
 Տըներից ի՞նչ ուզեցիր,
 Անսի՛րտ դուշման, գազա՛ն դուշման
 Ծըծկերից ի՞նչ ուզեցիր:

Ղօնախնները մէջի մարդով
 Ալաֆին մէջ փուլ եկան,
 Ղօնախնները լէքը մարդով
 Իրենց շէմքին հաւսըրան:

Սոց սոց էրւած անմեղ հայեր,
 Չեր մեռելին մենք զուրբան,
 Թէ ձեր հայիֆ մենք չենք հաներ,
 Նամարտ ըն՛ինք քանց դուշման:

ԱՐԻԻՆԸ ՍԵԼ ԿԱՊԱԾ ԿԵՐԹԱՐ

Արունը սել կապած կերթար
 Հայերի տան առաջով,
 Ա՛խ հայ չըկար տանից դուրս գար
 Դուշմընի դէմ թըլանքով:

Շատ, շատ եաման պըտի դառնար
 Հալը մեր հայ աղբըրտանց,
 Թէ Դու՛մանը իմտատ չը գար
 Եթ՛ում, եսսիր աղբըրտանց:

Դու՛ման աղբէր, սըրտիդ մատաղ
 Մեր նամուսը փըրկեցիր,
 Քեզ հետ հասնող սըրդոց մատաղ
 Դուշմանը ետ քըշեցիր:

Ա՛խ Բագւեցի հայ աղբըրտանք,
 Թէ Դու՛մանին մուանար,
 Ուզածին չափ թըլանք չը տար,
 Դուք էլ դուշման կը դառնար:

ԱՄԽ, ԻՆՉ ԱՐԻՐ

ԱՄԽ, ԻՆՉ արիր, վա՛խ, ԻՆՉ արիր
 Գառի մորթով Գէլ աղբեր,
 Մեր գըլխին ԻՆՉ սե՛ւ ձուն բերիր
 Նամա՛րտ գուշման խաչ-աղբեր :

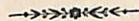
Եկեղեցիք թալան տըւիր,
 Նամա՛րտ գուշման, Գո՛ղ գուշման,
 Աղջիկ, արդայ գիւլուկեցիր,
 Անսի՛րտ գուշման, լի՛րբ գուշման :

Մեղքը վեղըք, գուրս հանեցիր
 Դո՛ւ մեզ անմեղ մեր ճամբից,
 Դեհ, հիմի էլ ջառման քաշիր
 Առուժ գառած Հայ տըղից :

Մեր արնի տեղ արուն կուզենք,
 Նամա՛րտ գուշման կըոււի կայ,
 Ազա՛տ վաստակ, ապրուստ կուզենք
 Ազա՛տ կեանք ու նիստ ու կայ :

ՀԱԶԱՐՆԵՐՈՎ

Հազարներով մենձ ու պըստիկ
 Փոս փորեցին իրար քով,
 Մենձ ու պըստիկ արընւըլիկ
 Պաւկեցըրին իրար քով :

Հարուստ, աղքատ, ա՛խ. դաբդ դարդի
 Տըւին, Բագւի աղբըրտանք,
 Հարուստ, աղքատ արուն արնի
 Խաունեցին, Հայ աղբըրտանք :

Ա՛խ. ե՛րբ մենք էլ պըտի կենանք
 Դուշմընի դէմ քով քովի,
 Ա՛խ. ե՛րբ պըտի ձէն ձէնի տանք
 Տաղի նըման մո՛ւթ ծովի :

ՀԱՐՈՒՍ ԱՂԲԵՐ

Մեր սարերը դուման հագան
 Հարո՛ւտ աղբեր, հայ աղբեր,
 Մեր դաշտերը արուն հագան
 Հարու՛տ աղբեր, խո՛րթ աղբեր:

Խաչապա՛շտն էլ դուշման դառաւ,
 Հարո՛ւտ աղբեր, խելքի եկ.
 Զանիդ, մուկքիդ դուշման դառաւ
 Հարո՛ւտ աղբեր, ճամբի եկ:

Փարէն քեզնից, ջանը մեզնից
 Աղիզ կըուի վեր կենանք,
 Զարկենք-զարկինք, շուն ու գէլից
 Աղատենք մեր հին վաթան,

Որ մեր սարեր արեւ հագնին
 Շէն կեանքիդ հետ, հայ աղբեր,
 Որ մեր դաշտեր ոսկի հագնին
 Մալ-մուկքիդ հետ, ջան աղբեր:

ԲՕՅԻՆ ՄԱՏԱՂ

Բոյին մատա՛ղ, դոշին մատա՛ղ
 Է՛ն հայ տըղին, ջան տըղին,
 Որ լալու տեղ կելլէ զօշախ
 Դօշ գէ՛մ կըտայ դուշմընին:

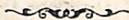
Սըրտին մատա՛ղ, հողուն մատա՛ղ
 Է՛ն հայ տըղին, վա՛ռ տըղին,
 Որ իր ջիվան կեանքը սաղ սաղ
 Կը տայ թըրին ու դիւլին:

Ճամբին մատա՛ղ, մատա՛ղ ձէնին
 Է՛ն հայ տըղին, ժէ՛ռ տըղին,
 Որ գիւլուլած լիրբ դուշմընին
 Տուն կը դառնայ իր եարին:

Դարդին մատա՛ղ, մատա՛ղ հողին
 Է՛ն հայ տըղին, խա՛ս տըղին
 Որ ընկած է գէնքը ձեռին
 Որբ վաթանի ուղուրին:

ՎԱ՛Յ Է՛Ն ՏՂԻՆ

Վա՛յ է՛ն տըղին, վա՛շ է՛ն տըղին,
 է՛ն հայ տըղին, խո՛րթ տըղին,
 Որ սե՛լ արնի էս օրերում
 Չեռը ծալլած է նըստում:

Թո՛ւք է՛ն տըղին, մո՛ւք է՛ն տըղին,
 է՛ն հայ տըղին, վա՛տ տըղին,
 Որ եարի տեղ բոմբ ու մարթին
 Հուպ չի՛ տալիս իր սըրտին:

Յա՛ւ է՛ն տըղին, սե՛ւ է՛ն տըղին,
 է՛ն հայ տըղին, գէ՛շ տըղին,
 Որ չի կանգնում տըղերանց հետ
 Դուշմընի գէտ գօշ-գօշի:

Դա՛ւ է՛ն տըղին, մա՛հ է՛ն տըղին,
 է՛ն հայ տըղին, շո՛ւն տըղին,
 Որ ոխի տեղ նամարտաբար
 Սէր ցուց կը տայ դուշմընին:

ԱՂԻՉ ԲԱԼԷՍ

Աղի՛Չ բալէս, նաննի՛ տանի՛,
 Որ քընիս շո՛ւտ մեծանաս,
 Եթո՛ւմ Հային հավա՛ր զըրկեմ՛,
 Որ դու էնոր կեանքըդ տաս:

Չինարենբը քեզ բո՛յ կը տան,
 Բօլի՛՞դ դուրբան, քեզ նաննի՛,
 Հաստ մէշքը քեզ ո՛ւժ կը տան
 Ուժի՛՞դ դուրբան, քեզ նաննի՛:

Ժէռ սարերը քեզ դօ՛շ կը տան,
 Դօշի՛տ դուրբան, քեզ նաննի՛,
 Մարի հաւքեր քեզ սի՛րտ կը տան,
 Սըրտի՛՞դ դուրբան, քեզ նաննի՛:

Սեւ ամպերը քեզ ձէ՛ն կը տան,
 Չէնի՛՞դ դուրբան քեզ նաննի՛:
 Կածակները քեզ տե՛սք կը տան
 Աչքի՛՞դ դուրբան, քեզ նաննի՛:

Հայ աղբըրտիք քեզ ձի՛ կը տան,
 Զիտ՛ւղ զուրբան, քեզ նաննի՛,
 Էնոնք բոմբ ու թըվանք կը տան
 Զարկի՛ց զուրբան, քեզ նաննի՛:

Ու ձի նստած իմոտ՛տ կերթաս,
 Երթած սահթի՛ց ես զուրբան,
 Թըվանքն ուսից հավա՛ր կերթաս,
 Երթած ճամբի՛ց ես զուրբան:

Թէ տուն դառնաս դօշէ՛տ զարկուած .
 Արնոտ շապկի՛ց ես զուրբան,
 Մօրը՛ց դառնաս հողից տըլած,
 Անխօս դարձի՛ց ես զուրբան:

Թէ քեզ կըռւի չօլում՛ թաղեն
 Հողէ բարձի՛ց ես զուրբան,
 Թէ զայբ ըլլես, զայբըդ գըրեն,
 Ազիզ գըրի՛ն ես զուրբան:

Ա՛խ, է՛գ օրուան համար ժամում
 Մի շուխդ մոմ՛ եմ ես վառել,
 Մեծցի՛ր բալէս, մեր վաթանում
 Արունը ծո՛վ է կապել:

ԱՍՏՂՈՒՆՔ ՇԱՏ ԵՆ

Պատուոնք շա՛տ են, անո՛ւշ մէրիկ,
 Հայի դարդերն է՛լ շա՛տ են,
 Ծովեր խո՛ր են, ազի՛ց մէրիկ,
 Հայի ցաւերն է՛լ խո՛ր են:

Գիշերն է մո՛ւթ, սըզւո՛ր մէրիկ,
 Հայի ճամբան է՛լ մո՛ւթ է .
 Եթումը տէ՛ր չունի, մէրի՛կ,
 Հայն Էնդուց է՛լ անտէ՛ր է:

Իարդո՛տ մէրիկ, ձիս բեր նըստիմ
 Իմ աղբըրտա՛նց քօ՛վ երթամ,
 Մէլ ձիս նըստիմ, վա՛ռ ձիս նըստիմ
 Ի՛րբ դուշմընին դէ՛մ երթամ:

ԱՂԲԵՐՔ ՈՒՆԻՆՔ

Աղբե՛րք ունինք հարո՛ւստ ծընած ,
 Էնո՛նց մուլքի՛ն մենք զուրբա՛ն ,
 Տըղե՛րք ունինք գի՛ր կարգըցած ,
 Էնո՛նց զալմի՛ն մենք զուրբա՛ն :

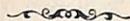
Աղբե՛րք ունինք ժէւի՛ց ծընած ,
 Էնո՛նց դօշի՛ն մենք զուրբա՛ն ,
 Տըղե՛րք ունինք Եւրօպ նըստած ,
 Էնո՛նց գործքի՛ն մենք զուրբա՛ն :

Աղբե՛րք ունինք ազի՛զ մեռած
 Էնո՛նց հողի՛ն մենք զուրբա՛ն ,
 Տըղե՛րք ունինք կըււի կեցած ,
 Էնո՛նց գիւլի՛ն մենք զուրբա՛ն :

Չէ՛ , քամբաղդ չե՛ս , հայի՛ վաթան ,
 Հողի՛դ , Նըրի՛դ մենք զուրբա՛ն ,
 Գըւօշ չաթի՛ն Յարն ու Սուլթան ,
 Ազա՛տ լուսի՛դ մենք զուրբա՛ն :

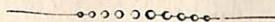
ԲԱՆՁԸՐ ՍԱՐԵՐ

Բա՛նձըր սարեր , հօրա՛նց սարեր ,
 Ի՞նչ են շինու՛մ մեր արղերք ,
 Ճամբայ ընկան հեռո՛ւ ձորեր ,
 Մեր քա՛ջ արղերք , ջա՛ն արղերք :

Դուշմընի՛ գէ՛մ ճամբայ ընկան
 Մեր հայ արղերք , խա՛ս արղերք ,
 Էրվա՛ծ սըրտով ճամբայ ընկան
 Զահի՛լ-ջիվա՛ն մեր արղերք :

Ա՛խ , սարեր ջան , սուս էք անում
 Ո՛ւր մընացին մեր արղերք ,
 Արնո՛տ կըււում , ազի՛զ կըււում
 Չըլնի՛ ընկան մեր արղերք . . .

ՍԱՐԻ ՀԱՒԻՔԵՐ

Սարի՛ հաւքեր , արնի՛ հաւքեր ,
 Ընկերներով գընացիք ,
 Ես էք դառնում գուք անընկեր ,
 Մեր տըղերքն ո՛ւր մընացին :

Եթումի պէս ուռիք կուլան
 Արնո՛ւ գետի զըրաղին ,
 Մեր տըղերանց մա՛հը կուլան
 Արաղի հետ միտսին :

Սարի՛ հաւքեր , ա՛խ ե՛տ դառէք
 Մեր տըղերանց մօտ թըսէք ,
 Սրտերն առէք ու ե՛տ բէրէք
 Ժէ՛ ո սարերին պահ տըռէք :

ԱԶԻԶ ՄԷՐԻԿ

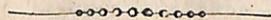
Ազի՛զ մէրիկ , երազ տեսայ
 Մեր տըղերանց մօտն էի ,
 Գուշմընի դէմ կայնամ տեսայ
 Չեռիս մօսին ունէի :

Կըռւում էինք էրւա՛ծ սըրտով ,
 էրւա՛ծ սըրտից երգ ասում ,
 Գիւլում էինք հազարներով
 Նամա՛րտ դուշմանն իր տեղում :

Չե՛ս իմանում ինչքա՛ն , մէրի՛կ ,
 Երգն անո՛ւշ էր գիրքէ-գիրք ,
 Ա՛խ չե՛ս գիտում ինչքա՛ն , մէրի՛կ ,
 Մահն ազի՛զ էր գիրկէ-գիրկ :

Է՛ն գիշերից անքո՛ւն եմ ես ,
 Տըղոց հարսաթն եմ քաշում ,
 Է՛ն գիշերից մեռա՛ծ եմ ես
 Արնի հարսաթն եմ քաշում :

Էսօր , էգուց , է՛լ մէրիկ ջան ,
 Ես ճամբո՛րդ եմ , մա՛րտ ճամբորդ ,
 Գէպ ի՛ տըղե՛րք , դէպ ի՛ կըռիւ ,
 Ես ճամբո՛րդ եմ , սե՛ւ ճամբորդ :

ՏԵՐՏԵՐՆ ԱՍԱԻ

Տէրտէրն ասաւ — « Էլ մեղք չը կայ,
 » Դուշմանի դէմ ոտք ելէք,
 » Զարկէ՛ք-զարկուէ՛ք, էլ մեղք չը կայ,
 » Դուշմանի արուն թափեցէ՛ք :

» Մեղքն էնո՛ր է, գըժոխքն էնո՛ր,
 » Ո՛վ դօշ չի տալ դուշմանին,
 » Վարձքն էնո՛ր է, գըրախան էնո՛ր,
 » Ո՛վ զո՛հ կընի վաթանին : »

Հա՛յ աղբըրտիք, ոտի՛ ելէք
 Բօլ բօլ արուն թափելու,
 Է՛լ մեղք չը կայ, ոտի՛ ելէք
 Դուշմանի արուն թափելու :

ԱՂՕՌՔ

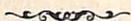
Եարա՛ք, էս ո՞ր մեղքիս համար
 Դու ինձ հալից գըցեցիր,
 Քո ծառային խեղճ ու խոնա՛րհ
 Լա՛վ մըտիցդ հանեցիր :

Ա՛խ, սե՛լ աւրնի էս օրերում
 Տըղամարդին ամօթ չէ՞,
 Չորս պատի մէջ իր դօշակում
 Հոգին ձեռըդ աւանդէ :

Գեղի տէրտէրն անիծե՛ց մեզ
 Ասաւ — « ելէ՛ք շուտ ոտի » —,
 Եարա՛ք, մեղք եմ, խըղճա՛ վըրէս,
 Եա թըվա՛նք տուր, եա որդի :

ՅԱԴ ՈՒ ԴԱՐԴԵՆ

Մեր երեսը ցա՛ւ ու գարգէ՛ն,
 Հա՛յ աղբըրտիք, մո՛մ կըտրաւ,
 Մեր լուս աչքը սո՛ւգ-չիվանէ՛ն
 Գիշերւան պէս խաւարաւ :

Ղօշա՛խ տըղերք, արո՛ւն բերէք

Մեր երեսին քըսելու,

Դուշմընի տա՛ք արո՛ւն բերէք

Մեր աչքին դե՛ղ անելու :

Արո՛ւն բերէք, որ Ղահիլնանք

Դուշմնի՛ արուն, հա՛յ տըղերք,

Արուն բերէք արե՛ւ տեսնանք

Տա՛ք տա՛ք արուն, խա՛ս տըղերք :

Տըղերքն եկան

Տըղերքն եկան մեր գեղն իջան,
 Էնոնց տեսի՛ն ես մատաղ,
 Հեռու հեռու քաղքից եկան,
 Էնոնց համբի՛ն ես մատաղ :

Տըղերքն եկան մեր տունն իջան,

Էնոնց ոտի՛ն ես մատաղ,

Քըչո՛ր եկան, շատո՛ր կերթան

Սեւ քարվընի՛ն ես մատաղ :

Տըղերքն եկան տըղէս տարան

Տըղիս սըրտի՛ն ես մատաղ,

Աղի՛ղ կըուի տարան, կըուին

Հազար տըղս՛վ ես մատաղ :

Տըղէս գընաց է՛լ ես չեկաւ,

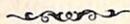
Թափած արնի՛ն ես մատաղ,

Հայի աղի՛ղ կըուում՝ ընկաւ

Պառկած չօլի՛ն ես մատաղ :

ԱՐԱՁՆ ԵԿԱԻ

Արազն եկաւ գո՛ւրան գո՛ւրան,
 Ուսիք չոքած վըրէն կուլա՛ն,
 Հա՛յ, աղբըրտիք հարուըններով
 Արազի մէջ սուս կը լողնան:

Արազն եկաւ արնո՛տ արնո՛տ,
 Երկնուց հաւքեր եկան մեզ մօտ,
 Արա՛զ, ծոցդ առ մեր աղբըրտիք,
 Հաւքեր իջան զըրազիդ մօտ:

Արա՛զ, շիտակ Եւրոպ գընա,
 Տա՛ր Հայի բոլ մեռել հատեա՛
 Հարս ու փեսայ, տըլեկ ու ծեր
 Ու իմացիւր ի՛նչ գիւման կոյ:

Մենք է՛լ, Արա՛զ, դարդոտ Արազ՛,
 Թողած եարը, գինի՛ն ու սազ,
 Արընելու կերթանք նամարա
 Դուշմընին գէ՛մ վըւազ վըւազ:

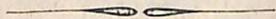
ԵՍ ՀԻԻԱՆԴ ԵՄ

Ես հիւա՛նդ եմ, ազի՛զ մէրիկ,
 Կաթիդ հետ ինձ դա՛րտ տըւիր,
 Ապրելու սիրտ չունիմ, մէրի՛կ
 Ա՛խ, ինձ ինչո՞ւ կեանք տըւիր:

Ծընւած օրից ես գինով եմ,
 Ա՛խ մէրի՛կ ջա՛ն, չ՛ես գիտում,
 Հայի դարդով ես գինով եմ,
 Մէրի՛կ, ինձ չե՛ս հասկանում:

Թո՛ղ ինձ երթամ, ազի՛զ մէրիկ,
 Հայ տըղերանց քով ելթամ,
 Դուշմնի արուն թափեմ, հերիք
 Հիւանդ սըրտով ես ման գամ:

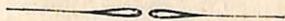
ՇԱՐԱՆ ՇԱՐԱՆ

Շարան շարան խըմբեր կերթան,
 Ճամբայ տըէք, ա՛յ սարեր,
 Հա՛յ աղբըրտանց իմտա՛տ կերթան,
 Պահպանեցէ՛ք, հա՛յ սարեր :

Ձեր հոգն ու հաւք ճամբայ հանէք
 Դէպ ի արնո՛տ կըուի գաշտ,
 Անդրանիկին խաբա՛ր զըրկէք
 Թէ՛ կը հասնի շուտ իմտատ :

Մեր խա՛ս տըղերք, մեր մա՛րտ տըղերք
 կըուի կերթան, ա՛յ սարեր,
 Լուս բերելու կերթան տըղերք
 Ձե՛զ, խաւարա՛ծ հա՛յ սարեր :

ՀԱՅ ԱՂԲԸՐՏԻՔ

ա՛յ աղբըրտիք, կըուի՛ կացէք,
 ա՛տը գընաց քի՛չ մընաց,
 ըուող տըղերք, զօշա՛խ կացէք
 իզա՛տ օրւան քի՛չ մընաց :

Ա՛խ. ձեր գիւլի ձէնի՛ն մատաղ,
 Անո՛ւշ տըղեքք, ջա՛ն տըղերք,
 վա՛խ, ձեր արնի գէօլի՛ն մատաղ
 Ազի՛զ տըղերք, հա՛յ տըղերք :

Ի՛խ. ի՞նչ արած, վա՛խ ի՞նչ արած
 իզա՛տ օրը հեշտ չի՛ գալ,
 Դեր խե՛ղճ գըլխին ի՞նչ ձուռն տըլած
 Դռանց արնի, ա՛խ, չի՛ գալ :

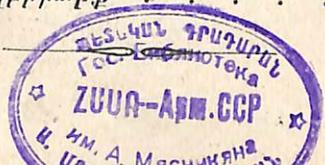

1P

804

ՅԱՆԿ

Նախերգանք	3
Հայ երգչին	5
Մեծ մեծ հաւքեր	6
Սար սար ցաւեր	7
Ղօնախներր	8
Արիւնք սել կապած կեթար	9
Ախ, ի՞նչ արիւր	10
Հազարներով	11
Հարուստ աղբեր	12
Ղարաբաղի իգից բազէք	13
Սուգն ու շիվան	14
Բօյին մաստղ	15
Վայ էն արդին	16
Ազիզ Բալէս	17
Աստղունք շատ են	19
Աղբերք ունինք	20
Բանձր սարեր	21
Սարի հաւքեր	22
Ազիզ մէրիկ	23
Տէրտէրն տաւ	24
Աղօթք	25
Ցաւ ու դարդէն	26
Տրդերք եկան	27
Արազն եկաւ	28
Եւ հիւանդ եմ	29
Շարան շարան	30
Հայ ազրրութիւր	31

« Ազգային գրադարան

NL0356599

48729

